

ens alimentem de Crist ressuscitat. Per obra de l'Esperit. Ell transforma els dons en una realitat nova. Ell, valent-se de nosaltres, pobres instruments, transformarà també el nostre món en una societat nova, en la qual es pot emmarcar el Regne de Déu.

Oració dels fidels

A tu, Crist, Jesús, que t'has quedat amb nosaltres com a pa i com a pobre, com a medicina i viàtic, et lloem i demanem:

Queda't amb nosaltres

- Perquè l'Església visqui del teu pa, presència i paraula.
- Perquè els teus pastors siguin pobres i evangelitzin els pobres.
- Perquè el nostre món, violent i dividit, progressi en justícia i en pau.
- Perquè reconeguem la dignitat i els drets de qui pateix marginació o persecució.
- Perquè la comunió del teu Cos ens faci testimonis veritables del teu amor.
- Perquè la *Fracció del Pa* ens capaci per compartir els nostres béns.

«L'Esperit de l'esperança està actuant en el món. Està present en el servei desinteressat de qui treballa al costat dels marginats i dels qui pateixen, de qui acull els immigrants [...] i treballa per la pau» (Joan Pau II, 1997). Aquest és el rebaix dels homes de Càritas i de tantes organitzacions, moviments i instituts de l'Església.

Preguem: Queda't amb nosaltres, Jesús, i encén en nosaltres les làmpades de la fe, l'esperança i l'amor.

«Qui té ulls per veure-hi i orelles per sentir-hi descobreix segurament indiscutibles senyals d'esperança. Els dèbils descobreixen que es fan forts i invencibles en la mesura que s'ajunten, que s'uneixen: No per trepitjar els drets dels altres, sinó per impedir que siguin trepitjats els seus drets fonamentals... que no són un obsequi dels governs, ni dels poderosos, sinó un regal del Pare.»

Hélder Câmara

Guió Litúrgic Caritat 2014

Corpus Christi Dia de Caritat

**CONSTRUINT ESPAIS
D'ESPERANÇA**

Introducció

Avui solemnitzem el Cos eucaristitzat de Jesucrist. Dia de caritat, perquè aquest Cos és un Sol de misericòrdia que vol il·luminar i encendre tots els nostres carrers i tota la terra nostra.

Per assistir a aquesta processó, hem de vestir-nos amb roba de misericòrdia. Vol dir que no només hem de compartir les nostres economies amb els pobres, sinó apropar-nos-hi i apropar-nos també als qui pateixen, amb més tendresa i empatia, com nostre Senyor Jesucrist.

Fóra bo que la processó passés pels hospitals, les residències d'ancians, les presons i els barris de la perifèria.

Acte penitencial

- No tenim un cor net per veure't, Senyor, en les nostres vides. Renta els nostres cors amb el teu Esperit, que s'assemblin al teu.

Senyor, tingueu pietat

- No tenim els ulls clars per veure't en els germans. Guareix, oh Crist, la nostra ceguera amb el teu col·liri, que hi sapiguem veure com tu hi veus.

Crist, tingueu pietat

- No tenim els llavis purs per transmetre, Senyor, el teu missatge. Purifica amb el teu foc la nostra boca, que sapiguem parlar com tu parles.

Senyor, tingueu pietat

Lectures

Dt 8, 2-3.14, 6-16a; 1Co 10, 16-17; Jn 6, 51-59

- El camí cap a la Terra Promesa no fou un camí de roses, fou un camí inacabable de moltes espines: fam, set, fracassos, calamitats innumbrables. Déu els mantenia amb la seva presència, paraules i senyals.

Molts van caure. D'altres van créixer en fe i esperança. És el que passa amb les temptacions i les proves de cada dia.

Recorda... i mira, que no existeixen molts pobles que encara estan en la travessia del desert? Que no estem cridats a ser la seva «providència»?

- L'Eucaristia ens asseu a la mateixa taula. És important el que mengem, és important amb qui ho mengem i és important els qui haurien de seure també a la taula per menjar.

El pa i el vi són menges de Déu. Ens uneix en comunió plena amb Crist; hauria d'unir-nos així amb els germans. Com ens haurien de doldre les distàncies, les desigualtats i les absències! Que les nostres Eucaristies siguin evangelitzadores i missioneres. Serien més raons per a l'esperança.

- Per sadollar la fam dels homes, Déu féu baixar el manà al desert.

Després, per sadollar la fam dels homes, Jesucrist va multiplicar els pans a la muntanya, no gaire lluny del llac.

I, finalment, per sadollar definitivament la fam dels homes, Déu mateix es féu pa, el partí i es deixà menjar.

Ara ho hem d'anunciar. L'Església és la Casa del Pa. I cada Càritas, una sucursal.

Per a l'homilia

1. Memorial del Sopar del Senyor

En l'Eucaristia recordem les paraules, els sentiments i els gestos del Senyor. Però no és un senzill exercici memorialístic. *Re-cor-dem* passant-ho tot pel cor. Recordem per reviure-ho.

Per això, a cada Eucaristia:

- Estarem disposats a deixar-nos **rentar els peus** i a rentar-los també als altres, sense deixar de servir.
- Ens asseurem a taula amb els **germans**, estrenyent la fraternitat.
- Ens convertirem en **gira-sols de Crist**, atents sempre a les seves paraules, mirades, mans, pit i senyals.
- **Partirem el pa.** El posarem en comú i el compartirem. Seria un sacrilegi que un se saciés i l'altre passés fam (cf. 1Co 11, 17-32). No es pot combregar i acaparar. No pots asseure't a taula i deixar l'altre al marge.
- La fracció del pa. És alguna cosa més que la comunicació de béns. És *memorial de la mort del Senyor*: «Anuncieu la mort del Senyor» (1Co 11, 26). Quan partim el pa, fem una cosa molt sagrada, un sagrament, partim el Cos de Crist. És un renovar l'amor immens amb què el Senyor ens estimà durant el Sopar i en la Creu. Partir el pa significa donar la vida. Hauríem de fer-ho sempre amb esbalaïment i tremolor.

2. Qui em menja a mi, viurà per mi

L'Eucaristia és un banquet. Aliments abundants i nutritius, baixats del cel. El manà fou només un aperitiu.

Ara sí que podem menjar el *Pa baixat del cel*. Ara sí que podem menjar, no el Pa de Déu, sinó Déu fet Pa.

Quan menges a Crist, t'omple del seu esperit, de la seva vida. «*L'ànima s'omple de gràcia*». Però la gràcia no és cosa, és vida. Qui combrega es buida perquè Crist l'ompli; mor perquè Crist visqui en ell. Després de combregar com cal, ja ets una altra persona, ja estàs cristificat, ja tens més de Crist que de tu mateix. ¿Qui és Jesucrist? És el fill de les Benaurances, l'home per als altres, la Misericòrdia de Déu encarada...

Naturalment que aquest empelt de Crist en nosaltres és un procés permanent. Però el que és clar és que no es pot combregar Jesús i ser egoista, orgullós, indiferent, violent, rancorós... Tantes comunions... tants cristians combregant... a la força el món hauria de ser més formós.

Càritas eucarística. Així hauria de ser la veritable caritat. L'Eucaristia és font de caritat. Bevem d'aquesta font. La comunió comunica energies d'amor. Combreguem. Qui combrega el Pa de Crist acaba per convertir-se en pa, com Crist.

3. Penyora i profecia del futur

El banquet del Regne de Déu s'anticipa en el banquet eucarístic. El plat fort d'aquest banquet és l'amor. Per això les persones eucarístiques seran forjadores d'un món nou, sembradores del Regne de Déu que esperem.

L'Eucaristia ens compromet a treballar per la igualtat i la solidaritat, a apropar-nos al pobre i ser més pobres, a defensar la dignitat i els drets de totes les persones, de manera que tothom pugui seure a la taula dels fills de Déu.

Esperant contra tota esperança, perquè l'Eucaristia és la victòria sobre totes les morts, perquè